

[O. Kier.]

kunde have taget op og udnyttet, hvis der var Midler til Stede, er vanskeliggjort i Dag ved en efterhaanden overhaandtagende Mangel paa Materialer; men saadan er det. Men saa meget mere Initiativ og saa meget større Indsats maa der ydes. Der er andre Felter, som vi kan gaa ind paa, der er Felter for det private, der er Felter for, om jeg saa maa sige, halvofficielle Institutioner som Elektricitetsværker, som Gasværker, som Privatbaner o. lign., der er Masser af Arbejde, og Arbejdet er ikke blevet mindre paa Grund af de Forhold, vi har i Dag. Jeg vil derimod støtte Venstres ærede Ordfører, naar han udtaler Haabet om, at det vil være muligt for de Ministre, som skal udpege Fondsbestyrelsen, at finde de rigtige Folk. Det plejer jo ikke at være saadan, at de Folk, der vælges til slige Bestyrelser og Nævn, i og for sig mangler Indsigt og Dygtighed. Jeg haaber imidlertid, det vil være muligt at finde nogle Folk, som ikke alene har den Indsigt og Dygtighed, der er fornøden, men ogsaa har og vil ofre den nødvendige Tid paa at dykke ned i den Bunke af Forslag, som jeg haaber vil komme, og ikke alene dykke ned i Bunken, men maaske selv være med til at gaa ud og finde nyt Initiativ og nyt Virke. Hvis vi skal Arbejdsløsheden til Livs her i dette Land, tror jeg, det vil være nødvendigt for Landbruget at overtage en hel Del af den unge Arbejdskraft, som gaar ledig og kan bruges af Landbruget, og skal Landbruget optage nye Produktioner, skal der vel ogsaa bruges ny og mere Arbejdskraft. Men tilbage bliver der endnu et stort Felt, og jeg udtaler Haabet om, og jeg tror paa, at dette Lovforslag, ophøjet til Lov og ført ud i Livet paa den rigtige Maade, vil være en Vej.

Valdemar Sørensen: Jeg er i høj Grad enig med det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch i Betragtningen af de Medborgere, der søger Aarsagen til det uheldige i Landets og Erhvervenes økonomiske Stilling i den Politik, der er ført. Det ejendommelige er jo det, som jeg hørte det i Gaar under Behandlingen af et andet Lovforslag i dette Komplex, at Folk, hvis Tid i de senere Aar er gaaet med at fremsætte det ene mere fantastiske Forslag end det andet, som i høj

Grad var egnet til at føre Land, Erhverv og Økonomi ud i et Uføre, at netop de føler sig kaldet til at kritisere den siddende Regerings økonomiske Politik. Jeg tror altsaa, man gør bedst i at slutte op om de Linier, som Tiden saa tydeligt dikterer os, og ikke lytte til Røster af denne Art. Det er bl.a. nødvendigt ogsaa ved Behandlingen af og Administrationen af Lovforanstaltninger som dem, vi her drøfter. Jeg tror, at man i høj Grad maa være Realist for at administrere en Lov som den, der tilsigtes her. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. O. Kier i hans Betragtninger over det nødvendige i, at man ser paa de foreliggende Objekter, der kan komme paa Tale her, paa en helt anden Maade, end man normalt ser paa den Slags Ting, naar der skal ydes Kredit til Foretagender.

Lovforslaget er formet saadan, at Staten skal gaa ind med halv Garanti, naar vedkommende Bank, Sparekasse eller Pengeinstitution normalt gør det. Men vi ved alle sammen, at inden for Banker og Sparekasser erstatter Opfyldelsen af Kravet om en økonomisk Garanti, om en økonomisk Sikkerhed for et Foretagende, i mangfoldige Tilfælde et videre og dyberegaaende Kendskab til Mulighederne for den Virksomhed, der i det paagældende Tilfælde er Tale om. Et saadant Synspunkt kan være meget naturligt og rigtigt ved erhvervsmæssige Pengeforretninger, men det maa ikke være det første eller eneste afgørende ved Behandlingen af de Laaneobjekter, der kan blive Tale om her. Jeg retter derfor først min Opmærksomhed paa den kommende Lovs Administration, og jeg ser, at Krisefonden skal administreres af en Bestyrelse, der udnævnes af de paagældende Ministerier, og jeg lægger derfor et godt Ord ind for, at man ikke ved Udnævnelsen af denne Bestyrelse udelukkende tager de sædvanlige administrative Hensyn, men ogsaa tager noget Hensyn til en almindelig Sagkundskab i Erhvervslivet, saaledes at vi virkelig kan faa en vis Sikkerhed for, at de Foretagender, her bliver Tale om, bedømmes ud fra helt andre Hensyn end det sædvanlige om Sikkerheden for Pengene, at de altsaa bedømmes ud fra Hensynet til deres Muligheder for at gøre Samfundet Gavn i den Situation, vi er inde i, og at man ikke først og fremmest ser hen til, om den fulde Sikkerhed for Halvdelen